

schek Fde; Reisz Kálmán erdőszámvevőségi díjnok, ajánlja Pisó Cornél; Dietz Sándor egyetemi tanársegéd, ajánlja Illés Nándor; Zirin György urad. erdész, Pokorny Károly urad. erdőmérnök, Tschuppik Róbert urad. erdőmester, ajánlja Klein Ödön kir. erdőfelügyelő; Baliga Róbert városi főerdész, Schwiegut Ferencz városi erdész, Pilássy Endre városi erdész, Herzog Adolf városi erdész, ajánlja Szabó Adolf kir. erdőfelügyelő.

VIII. A titkár bejelenteni, hogy alapítványi tartozásuk részbeni törlesztésére Terbócs Bertalan 20 forintot, Hering Samu 10 frtot, Durst Emil 80 frtot, Muics István 10 frtot, Weszter Sándor 40 forintot és Girtl Vincze 100 forintot fizettek be az egyesület pénztárába.

IX. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Bedő Albert alelnök és Luczenbacher Pál választmányi tagok kéretnek fel.

Kelt m. f.

Hitelesítésül:

Bedő Albert,
alelnök.

Luczenbacher Pál,
választmányi tag.

Tisza Lajos,
elnök.

Horváth Sándor,
titkár.

A tölgycsererdő kérdésének tisztázásához.

(*Contra reflexiók.*)

Az „Erdészeti Lapok“ m. évi november havi füzetében Krascsenits Imre ur által irt „A tölgycsererdő kérdésének tisztázásához“ czimű közlemény jelent meg, melyben fentjelt ur céljául tüzte ki: bebizonyítani a tölgycsererdő és cserüzem fontosságát, és lándzsát tör ez utóbbi érdekében.

A nevezett közlemény bevezetésében reflectál a szerző, szakemberek által gyakran hangoztatott azon óhajtásra, hogy

vajha a m. kir. erdőfelügyelők első teendőjüknek ismernék, az erdőket pusztító cserüzem beszüntetését. Ezen kifakadásokat czikkiró azon körülménynek tulajdonítja, miszerint „e kiváló nemzet- és magángazdasági kérdés“ a szakközönség körében még nincsen eléggé tisztázva.

Én ezen kifakadásokat épen az ellenkezőben vélem feltehető, mert hogy az utóbbi évtized alatt nagyon is felismertük a tölgykéreg értékét, s így alkalmunk volt ezzel közelebb is megismerkedni, ezt czáfolgatni kinek jutna eszébe? Azért a szakemberek fentjelzett óhajtása jogosult és nem a kérdés tisztázatlansága, hanem igenis e kérdés — egyesek általi — behatóbb tanulmányozásában leli magyarázatát.

Nézzünk csak körül, mennyi azon erdőbirtokosok száma, kik rendezett cserüzemmel rendelkeznek? Nagyon keveset, avagy talán egyet sem találunk; no de annál több olyanra akadunk, a ki csereztet minden üzemterv nélkül, oly állabban és ott, hol erre vevő épen vállalkozik. Sőt tudok erdőbirtokost, ki az újabb időben befejezett üzemrendezés daczára is, mely a tölgyállabok ilyetén kihasználásáról említést sem tesz, hanem egészen indokoltan magasabb koru szálerdők nevelését czélozza, ezerre menő holdak taroltattak le, és így egész korosztályok tétettek tönkre.

Kérdem tehát: az ilyen situatiókkal szemben kívánja-e czikkiró ur azon erdőbirtokosokkal is megismertetni ezen nem eléggé elítélhető üzemet, kik azzal eddig még nem foglalkoztak? s helyén volna-e, ha az állam a cserüzetet szűkebb korlátok közé terelné?

Ha czikkiró urnak alkalma lett volna a magánerdőbirtokosoknál lévő szolgálati viszonyokkal közelebb megismerkedni, tapasztalnia kellett volna azt, hogy itt (tisztelet a kivételnek) nem mindég az erdőtiszt által indokolt kihasználás

a mérvadó, hanem a kihasználás nagyságát igen sokszor az erdőbirtokos maga határozza meg, és ha éppen pénzre van szüksége, annyit kell vágatni, a mennyi a szükséglet fedezésére elégséges.*)

Hogy a cserüzem, igen sokszor, jövedelmezőség tekintetében felülmul minden más üzemmódot, az tagadhatlan. De az erdőgazdaság célja nem egyedül a magas jövedelem, hanem az erdők fentartása is.

Azért, ha az előbbi fokozásával az utóbbi veszélyeztetik, inkább elégedjünk meg az erdőgazdaságba fektetett tőke kisebb százalékaival, de azt biztosítsuk magunknak mindenkorra.

Krascsenits ur — a többi közt — a szegényebb, sekély mélységű talajon álló erdőket kívánná cserüzemben kezeltetni. Ez még megjárja akkor, ha a talaj megfelelő véd- és talajjavító növényzetéről gondoskodunk: de minden más körülmények közt csak káros lehet. Mert nem szabad feledni, hogy a már úgy is szegény talaj a gyakori szabadátétel által termőképességében nem nyer, hanem igenis veszít; veszít pedig azért, mert gyakrabban és rövidebb időközönként tétetik ki azon tényezőknek, — nap és szelek — melyek a televény felbomlását és a nedvesség tökéletes elpárolgását idézik elő. Különbö a rossz minőségű talajon álló erdők fáján, a többnyire göcsös növés és gyér állomány miatt tudni a jelen viszonyok között még nehéz, s azért éppen a legszebb fiatalosok esnek ezen üzemnek áldozatul; míg ha ezen üzem korlátoltatnék, kevesebb cser is jönne piacra, s akkor ezen erdők fáját és kérgét is értékesíteni lehetséges volna. A tüzfának nagymérvű hanyatlása, szintén ezen üzem túlterjedtségének róható fel, melynek fájával a piacok elárasztatnak.

*) Ily birtokossal szemben megszűnik minden czélszerűség s veszélynek van kitéve minden üzemmód.

Tények tanúsítják, hogy mi a külföld részére sokkal több kérget termelünk, mint hazánkban fogyasztatik. A külföldi kereskedők pedig oly igényekkel lépnek fel, melyeknek megfelelni felette nehéz. Azért az erdőbirtokos, hogy a kellemtelenségeket elkerülje, kénytelen igen gyakran potom áron adni el a kérget az erdőn, melyet azután a vevő hántat és készített el a kereskedelmi igényeknek megfelelőleg.

Ha tehát az állam a cserüzemet szűkebb korlátok közé terelné, ezáltal bőriparunk veszélyeztetve nincsen, de igenis: emelkednék a cseré ára.

S mint már említém, mi a külföld részére tetemesen több csert termelünk, mint hazánkban fogyasztatik; azért, ha a cserüzem megszorítottatik, ez nem kárral, hanem csak haszonnal lehet összekötve. Mert jelenleg mi a külföld fejlettebb bőripara számára, még a jó bőr előállításához szükséges csert is nagyrésztben szolgáltatjuk, s ezáltal saját, még annyira ki nem fejlődött bőriparunk a külföldivel szemben versenyképtelenné tétetik, erdeink pedig elpusztulnak.

A cserüzem szűkebb korlátok közé való terelése, a jelzetteknel fogva, nem csak nemzet-, de magángazdasági érdekből is kívánatos; mert, míg a külföld bőriparától megvonjuk az olcsó beszerzési forrást, a jó bőr előállításához szükséges anyagtól is részben megfosztjuk, és termelendő cserkérünk árának emelkedését is elérendjük. T. G.

A hernyók kifuvása-, kitömése- s conserválásáról.

Nem csak rovargyűjteményeink szépítése s kiegészítése céljából, hanem főleg azért szükséges a lepkéket a kifejlődési állapotban, azaz hernyóalakban megismerni és conserválhatni, mert ép ezen stádiumban okozzák lomb- és tűlevelű erdeink,